

Nr 683.

Av herr **Hagberg** i Malmö, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 230, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av den vid förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt fogade varuförteckningen.

Genom beslut av höstriksdagen 1950 höjdes varuskatten å choklad och konfityrer från 60 till 80 procent, vilket har medfört en stark minskning av konsumtionen. Denna har sålunda sjunkit från ca 50 000 ton till ca 35 000 ton per år. Enligt kontrollstyrelsen har nedgången i beskattningsvärden under tiden mars—september utgjort ca 25 procent, och den faktiska skatteinkomsten har nedgått med ungefär 25 procent eller med ca 30 milj. kronor jämfört med de beräkningar, som förelågo vid beslutet om skattehöjningen. Detta innebär att statens skatteinkomster trots penningvärdesförsämringen och den höjda skattesatsen icke ens nominellt blivit större än under år 1950.

Beslutet om skattehöjningen 1950 motiverades med att ökade skatteintäkter, som voro nödvändiga för att uppnå balans i budgeten, härigenom beräknades inflyta. I en motion nr I:538 yrkades avslag på höjningen under bl. a. följande motivering: »Om tendensen till en kraftigt minskad omsättning på de beskattade chokladvarorna är av en sådan styrka, att man redan nu nått den höjd av beskattningen, där skatteintäkten av densamma är maximum, skulle en ytterligare höjning ha till följd, att samtliga led i den beskattade delen av choklad- och konfektyrbranschen utsättas för betydande ekonomiska påfrestningar till följd av den minskade omsättningen utan att några fördelar ur statens synpunkt därigenom vinnas. Under sådana förhållanden måste andra vägar sökas för att uppnå syftet med den föreslagna skatten.» Erfarenheten visar att de farhågor som framfördes i motionen voro välgrundade. Det torde nämligen vara otvivelaktigt, att den stora konsumtionsminskningen till alldeles övervägande del är en följd av de prishöjningar, som föranletts av den genomförda skattehöjningen. Av den totala prisstegring, som ägt rum för chokladvaror under det senaste året, kan ungefär två tredjedelar anses vara direkt beroende av varubeskattningen.

I proposition nr 230 föreslås en sänkning av varubeskattningen för ifrågasvarande varor från 80 till 60 procent. Denna återgång till tidigare gällande skattesats skall träda i kraft fr. o. m. den 1 januari 1952.

Enligt min uppfattning borde den lägre beskattningen få tillämpas redan fr. o. m. den 1 december 1951. Ett ikraftträdande av sänkningen först den 1 januari 1952 skulle nämligen innebära stora risker för ytterligare permitteringar av arbetskraft inom choklad- och konfityrbranschen. Man kan också räkna med att den publicitet, som ägt rum kring denna fråga, kan leda till ett kraftigt köpmotstånd under december månad, vilket skulle kunna innebära att skatteintäkterna till statsverket bleve relativt obetydliga.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att den i proposition nr 230 föreslagna sänkningen av varuskatten å choklad och konfityrer skall träda i kraft den 1 december 1951.

Stockholm den 17 november 1951.

Erik Hagberg,
Malmö.
